

Petr Šťovíček, Zrození a proměny rožmberské tradice v Třeboni. Edice textů Třeboňských pamětí, České Budějovice 2007, 184 stran (diplomová práce)

Posudek vedoucího diplomové práce

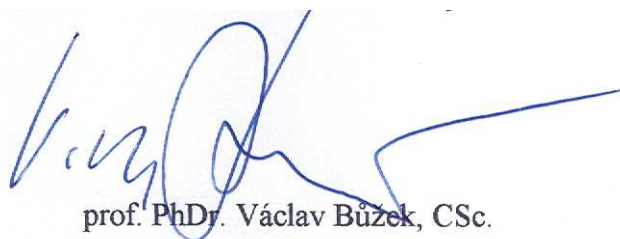
Petr Šťovíček dlouhodobě projevuje oprávněný badatelský zájem o konstrukci obrazu druhého života posledních Rožmberků, zvláště Petra Voka, v jejich někdejších rezidenčním městě Třeboň. Z pestrého souboru prostředků utvářejících obraz si vybral texty Třeboňských pamětí, jimž moderní bádání prozatím nevěnovalo odpovídající pozornost. Jeho volbu lze považovat za správnou, i když – troufám si tvrdit – poněkud překvapivou, jak se ukázalo nakonec v celkovém vyznění práce. Je třeba po zásluze ocenit píli Petra Šťovíčka, se kterou se ponořil do nesnadné identifikace textů Třeboňských pamětí, které pod tlakem různých dobových zájmů vytvářeli po Vavřinci Benediktu Mecerovi pozdější opisovači. V této souvislosti by jistě bývalo vhodné, kdyby diplomat věnoval více kritické pozornosti právě autorům dalších verzí Třeboňských pamětí. Za poněkud méně ústrojně vloženou považuji ve skladbě práce historiograficky pojatou kapitolu, kterou bych rozhodně doporučoval přesunout blíže k úvodu. Rovněž vlastní závěr mohl být umístěn před edicí. To jsou však pouze drobnosti kompozičního charakteru.

Vážnější nedostatek Šťovíčkovy práce vidím v chybějící interpretaci textů Třeboňských pamětí. Diplomant vynaložil veškeré své úsilí k podchycení textů, jejich kritice a zpřístupnění. To je, jak Petr Šťovíček z prosemináře dobře zná, ovšem pouze část historikova díla. Předpokládám, že především vzhledem k nedostatku času ponechal Petr Šťovíček stranou své pozornost kritickou interpretaci obsahu jednotlivých verzí Třeboňských pamětí. Ze soupisu literatury vyplývá, že diplomant se nepochybně velmi dobře orientuje v odborných historických dílech s tematikou posledních Rožmberků. Jestliže by se pokusil o porovnání obrazu posledních Rožmberků s vědeckými poznatky starší i novější historiografie, posloužil by historické vědě rozhodně mnohem více než „pouze“ tím, že věnoval plno zbytečného času sestavování rejstříku k edici 13 rukopisů Třeboňských pamětí, která obsahuje asi 65 textů. To ostatně vidím jako obecnější nedostatek v přemýšlení o dějinách u Petra Šťovíčka – zájem o drobnost zastíňuje žádoucí pohled na celek. Obrovské nadšení obtížně hledá sebekázeň, koncentraci na výsledné dílo a badatelskou pokoru. Stranou ponechávám unáhlenosti (např. tvrzení o časopisu Strahovská knihovna na s. 61), občasné prohřešky proti pravopisu a klopotnou snahu dokončit původní myšlenku, když druhý nápad klepe na dveře.

Přestože se ukrývá za diplomovou prací Petra Šťovíčka, kterou pochopitelně doporučuji k obhajobě, obrovské množství práce, vzhledem k uvedeným koncepčním a interpretačním

výhradám ji hodnotím bohužel pouze stupněm **velmi dobře**. Jsem ovšem přesvědčen o tom, že Petr Štovíček by měl rozšířit soubor prostředků, které slouží ke konstrukci obrazu posledních Rožmberků a Třeboně od 17. do 21. století a v započatém díle pokračovat. K tomu Vám, Petře, přeji hodně zdaru, klidného soustředění a vytrvalosti!

České Budějovice 28.1.2008

prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.